

Arrest

**nr. 65 578 van 14 augustus 2011
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

**de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaren van Georgische nationaliteit te zijn, op 13 augustus 2011 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van 8 augustus 2011 houdende weigering van een aanvraag gezinshereniging op grond van artikel 10 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 augustus 2011 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 14 augustus 2011 om 10 uur.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HUYSMANS die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. JOPPEN die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker diende op 26 september 2008 een asielaanvraag in. Deze aanvraag werd in beroep geweigerd. Op 13 juli 2010 werd aan verzoeker het bevel gegeven om het grondgebied te verlaten middels een bijlage 13quinquies.

1.2. Op 28 december 2010 diende verzoeker een aanvraag om machtiging tot verblijf in op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet. Deze aanvraag werd op 10 januari 2011 geweigerd. Verzoeker werd op 14 januari 2011 gerepatrieerd.

1.3. Verzoeker werd vervolgens in het bezit gesteld van een visum type C, geldig voor de duur van 10 dagen. Op 27 juli 2011 werd aan verzoeker het bevel gegeven om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde. Deze beslissing werd op dezelfde dag ter kennis gebracht.

1.4. Op 4 augustus 2011 werd door de gemeente Antwerpen meegedeeld dat verzoeker op 24 maart 2011 een aanvraag gezinshereniging op grond van artikel 10 van de Vreemdelingenwet heeft ingediend.

1.5. Op 8 augustus 2011 weigert de verwerende partij de gezinshereniging. Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Betrokkene heeft op 24.03.2011 gevraagd of een procedure gezinshereniging als familielid van de echtgenote kan worden opgestart. Dit is negatief.

Betrokkene kan zich niet beroepen op de bepalingen van artikel 10, § 1, eerste lid, 4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wet van 15.09.2008: hij heeft de leeftijd van 21 jaar niet bereikt en het huwelijk bestond niet voor aankomst van de echtgenote in België”.

2. Over de ontvankelijkheid

Overeenkomstig artikel 43 van het Koninklijk Besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, dient in geval van vordering tot schorsing met uiterst dringende noodzakelijkheid een uiteenzetting van de feiten worden weergegeven die de uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.

Het door verzoeker ingediende verzoekschrift bevat niet de feiten die worden bedoeld door de wet. Verzoeker verwijst in zijn verzoekschrift naar de beslissing van 27 juli 2011 houdende een bevel om het grondgebied te verlaten samen met een beslissing tot terugleiding naar de grens met een beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde. Hij stelt dat hij zal gerepatrieerd worden en een schorsing het enige middel is om een daadwerkelijk rechtsmiddel te kunnen uitoefenen. Verzoeker toont hiermee geen uiterst dringende noodzakelijkheid aan. Immers, de in casu bestreden beslissing betreft de beslissing houdende de weigering van de verblijfsaanvraag in toepassing van artikel 10 van de Vreemdelingenwet. Deze beslissing heeft geen betrekking op de beslissing van 27 juli 2011 houdende het bevel geeft om het grondgebied te verlaten samen met een beslissing tot terugleiding naar de grens met een beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde.

Een eventuele schorsing van de bestreden beslissing belet niet dat de verwerende partij het bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding verder kan ten uitvoer leggen. De vordering bij uiterst dringende noodzakelijkheid is slechts ontvankelijk voor zover er sluitende argumenten worden aangehaald om ze te verantwoorden, wat niet het geval is.

De beslissing van 27 juli 2011, waarbij aan verzoeker bevel wordt gegeven om het grondgebied te verlaten met terugleiding naar de grens, werd reeds op 27 juli 2011 aan verzoeker ter kennis gebracht, zijnde meer dan 15 dagen geleden. Verzoekende partij geeft op geen enkele wijze een rechtvaardiging waarom hij zo lang heeft gewacht om kritiek uit te oefenen op de beslissing van 27 juli 2011. Bovendien is zijn kritiek onontvankelijk. nu het bevel met terugleiding niet het voorwerp uitmaakt van zijn vordering. De vordering is niet ontvankelijk bij gebrek aan hoogdringendheid. De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid is niet ontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien augustus tweeduizend en elf door:

dhr. M. MILOJKOWIC, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. N. WELLENS, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

N. WELLENS

M. MILOJKOWIC